

Ispisujući stranice bezmalo 125 godina trajanja, kikindski park Blandaš i dalje je omiljeno šetalište žitelja ovog grada. Situiran nedaleko od centra grada, u Ulici Branka Vujina, uz Dom učenika srednjih škola „Nikola Vojvodić“, na predlog Zavoda za zaštitu prirode Srbije, zbog svog „kulturno-istorijskog značaja, planske organizacije vrtno-arhitektonskih elemenata i raznovrsnosti biljnih vrsta“, stavljen pod zaštitu kao spomenik prirode i utvrđen je kao značajno prirodno dobro III kategorije.

Na uređenoj površini od 2 ha 40 ari i 45 m² ispresecanoj stazama, nalazi se 40 vrsta biljaka i 700 stabala lišćara (29 vrsta) i četinara (11 vrsta). Aleja kestena prostire se duž glavne staze parka, a u dnu parka se nalazi vetrozaštitni pojas stabala javora i crne topole. Posebno se ističu primerci hrasta lužnjaka, platana, sofore, bele i crne topole impresivnih dimenzija.

U tako omeđenom prostoru, najviše u ranim jutarnjim i kasnim poslepodnevnim časovima mir i spokoj nalazi veliki broj stanovnika Kikinde. Majke sa decom, sportisti, penzioneri verni su korisnici ovog prostora koje svojom vremešnošću i lepotom oporavljaju ne samo pluća, već i sva čula.

Park je podignut 1896. godine, kada Uprava grada od Torontalske gazdinske zajednice otkupljuje zemljište, sa ciljem da za građane Kikinde napravi prijatan kutak za odmor. Park, u kojem je otvoren ugostiteljski objekat, prvo nosi ime „Plantaška bašta“, zatim „Varoški vrt“, „Narodna bašta“, „Veliki park“ i na kraju današnje „Park Blandaš“, kao asocijaciju na blagost, umilnost.

U drugoj polovini XX veka u njemu se nalazio biciklistički poligon, a prostorije nekadašnjeg restorana za okupljanje članova organizacija „Mladi izviđači“ i Radio amateri. Danas je ovo samo park i ponos grada, kako zbog njegovog trajanja, tako i njegovog izgleda.

